

Written by - ஆங்கில மஹிமம் : மாரக் ட்வைன் | தமிழில் : முனைவர் ர.தாரணி -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:49

ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்

காலம் உணவாக தயாராக இன்னும் ஒரு மணி நேரம் ஆகும் போல இருந்தது. எனவே, வீட்டை விட்டுக் கிளம்பி அருகிலிருந்த வனத்தை நோக்கி நடந்தோம். இரவு பள்ளம் தோண்டும் வளையில், எங்களுக்கு கொஞ்சம் வளிச்சம் தவேப்படும் என்று டாம் சொன்னான். லாந்தர் விளக்கின் ஒளி வளம் அதிகமாக இருந்து அதனால் நாங்கள் மாட்டிக்கொள்ளக் கூடும் என்று அவன் கறினான். நரித்தீ என்றழைக்கக்கூடிய காட்களில் கிடக்கும் அழுகிப் போன பிஞ்சுகை காளான்கள் இருளில் ஒளிர்ந்து வளிச்சம் கொடுக்கும் தன்மையை கொண்டவை என்பதால் அவைகள் எங்களுக்கு உதவும் என்று நினைத்தோம். கை நிறையை அவற்றை அங்கே சேகரித்து மரங்களின் ஒளித்து வதைத்தோம். பிறகு, அங்கே அமர்ந்து ஓய்வெடுக்க ஆரம்பித்தோம். நடக்கும் நிகழ்வுகள் எதிலும் டாமுக்கு திருப்தியே இல்லை.

எனவே சலித்துக் கொண்டே இவ்வாறு கறினான் "போய் தொலையட்டும்! மொத்த சூழ்நிலையும் ரொம்ப சாதாரணமாக உள்ளது. கஷ்டமான ஒரு திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவே முடியாது போலுள்ளது. ஒரு காவலாளி இருந்தால் அவனுக்கு ஏதேனும் மயக்க மருந்து கொடுக்கலாம். அப்படி ஒரு காவலாளி இருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்! மயக்க மருந்து கொடுக்க ஒரு நாய் கூட இங்கில்லை. அத்தோடு ஜிம்மென் அவனின் படுக்கை உள்ள கட்டில் காலில் ஒரு சின்ன பத்தடி நீளம் உள்ள சங்கிலியில் தான் பிணத்தை திருக்கிறார்கள். நான் சொல்வதன் அர்த்தம் என்னவென்றால், அவனை விடுதலை செய்ய அந்தக் கட்டிலைக் கொஞ்சம் உயர்த்தி அதனடியிலிருக்கும் அந்தச் சங்கிலியை சும்மா அப்படியே இழுத்து விட்டால் போதும். சித்தப்பா சலைஸ் அனைவரையும் அதிகமாக நம்புவதால், யார்க்கண்காணிப்பும் இல்லாமலேயே, அந்த பரங்கித்தலை நீக்ரோவிடம் சாவியைக் கொடுத்து விடுகிறார். உயரத்திலுள்ள அந்த

